

Op 24 maart 1992 hebben wij voorgoed afscheid moeten nemen van onze moeder en oma Gezina Johanna Kamphuis.

Zij werd geboren op 7 juli 1906 in De Lutte; Groeide op in een groot gezin met een hechte familieband.

Als jong meisje was zij voor veel mensen een onmisbare hulp en steun.

Toen zij haar man Herman Fransen leerde kennen trouwden zij op 23 juli 1935.

Tijdens hun huwelijk beleefden zij vele mooie momenten, zoals de geboorte van hun zes kinderen.

Deze brachten vreugde en zorgen mee die zij samen deelden.

Toen vader op 69-jarige leeftijd overleed, vond zij de kracht alleen verder te gaan.

In die jaren richtte zij haar aandacht op haar kinderen, die een eigen weg gingen kiezen en vonden.

Grote vreugde gaven haar, de kleinkinderen en altijd stond zij klaar, wanneer haar hulp nodig was.

Bezig zijn, en niet opgeven was haar karakter-eigenschap.

In moeilijke tijden waarin ziekte en pijn haar niet bespaard bleven, hield zij met inzet van al haar krachten stand; steeds terugkerend in haar eigen vertrouwde omgeving: haar huis.

Met diezelfde gedrevenheid kwam zij uit voor haar mening, en spaarde dan ook niemand.

Veel hebben wij van haar mogen ontvangen, veel ook konden wij van haar leren.

Eigenlijk draaide alles om de zorg voor haar gezin waarin ook plaats was voor anderen die de gezelligheid van een groot gezin, of een tijdelijk onderdak nodig hadden.

Met het klimmen der jaren ontvielen veel mensen in haar vertrouwde omgeving.

Het zelfstandig zijn kostte haar steeds meer moeite, maar met de hulp van trouwe familie en vrienden wilde moeder nog niet opgeven.

Haar eigen woorden waren: "Als we de winter maar weer door zijn".

God besliste anders, op 14 december 1990 werd zij getroffen door een hersenbloeding, en moest vele maanden in het ziekenhuis doorbrengen.

Terug naar haar eigen huis was onmogelijk. De laatste maanden verbleef zij in het verpleeghuis "Oldenhove" te Losser. Hier bleef, ondanks alle goede zorgen en het vele bezoek, de wens terug te keren naar huis.

Die wens is nu in vervulling gegaan, nu zij haar eindbestemming bereikt heeft.

Voor uw belangstelling na het overlijden van onze zorgzame moeder en oma, zeggen wij u onze hartelijke dank.

Kinderen en kleinkinderen.